

fra anden Side fremhævet, at Danmark skal være et af de mest usædelige Lande i Verden. Naar vi høre Forsvarsagitorerne agitere, sige de, at Danmark er et af de Lande i Verden, hvor der er mindst Fædrelandskærlighed. Og i de senere Tider høre vi ogsaa, at Danmark er et af de Lande, hvor der begaaes flest Bedragerier. Den Slags Ting tror jeg ikke, vi skulde fremhæve saa stærkt selv, det gør ikke synderlig Nytte og er ganske sikkert heller ikke rigtigt.

Jeg tror absolut ikke, det passer, at Danmark er et af de mest fordrukne Lande i Verden; men selv om man ikke er af den Mening, kan man udmærket godt være med til at arbejde hen til at fremme de Foranstaltninger, som kunne bidrage til at indskrænke Spiritusforbruget. Der kan neppe være Tvivl om, at Samfundet har Ret til at gribe ind overfor den, som, paavirket af Spiritus, forstyrrer Samfundets Ro og Orden, eller som ikke vil rette sig efter Samfundets Love. Den Ret har Samfundet i det hele taget, enten vedkommende er paavirket af Spiritus eller ej. Men man gaar ved dette Lovforslag betydelig videre. Ifølge Lovforslagets § 2 kan en Mand, der forsømmer sin Forsørgerpligt, saa at hans Familie kommer i Nød, saafremt det af indhentet Lægeattest og Sagens øvrige Oplysninger fremgaar, at den paagældende er forfalden til Drukkenskab, og de nævnte Overtrædelser eller Forsømmelser staa i Forbindelse dermed, anbringes paa Statsarbejdsanstalter for drikfældige. Her ere vi inde paa en Undtagelseslovgivning, hvor en Dranker, der ikke forsørger sin Familie, straffes med Tyangsarbejde, medens en Ikke-Dranker, der gør sig skyldig i samme Forsømmelighed, er straffri. Denne Paragraf danner ogsaa i andre Henseender en Undtagelseslovgivning, idet det vil ses af Paragraffen, at det kun er den drikfældige *Mand*, der forsømmer sin Forsørgerpligt og undlader at udrede det pligtige Bidrag til Hustru og Børn, der straffes. Der staar intet i Paragraffen om, hvorledes det skal gaa en ædruelig Mand, der har en fordrukne Kone. Det hænder jo, at en ædruelig Mand kan have en fordrukne Kone, og en saadan kan ødelægge Hus og Hjem. Jeg synes, at vi i disse Tider, hvor vi kæmpe for Kvindens Ligestilling, ogsaa paa dette Punkt burde tage Kampen op, saaledes at den fordrukne Kvinde kom ind under samme Regler som den fordrukne Mand.

Jeg for mit Vedkommende nærer ikke

Tvivl om, at Samfundet har Ret til at gribe ind overfor vitterlige Alkoholister, der paa den ene eller den anden Maade falde Samfundet til Besvær, og at Samfundet har Ret til at søge med eller mod deres Villie at helbrede eller uskadeliggøre dem; men selvfølgelig maa denne Indgriben ske under de mest betryggende Former. Det er en ret vanskelig Fordring, der her i Lovforslaget stilles til en Læge, at han skal afgøre, om den Omstændighed, at Manden er Alkoholist, er Aarsagen til, at han har begaaet den ene eller den anden Forseelse. I § 2 i Lovforslaget staar der: „Saafremt den, der i Henhold til § 1 idømmes Straf af Fængsel, findes at være forfalden til Drukkenskab, kan der efter fremskaffet Lægeattest“ ske det og det. Nu vil jeg sige, at det er meget vanskeligt for en Læge at give en saadan Attest. Jeg ved heller ikke, hvad en saadan Lægeattest skal gaa ud paa. Skal den gaa ud paa, at Manden er forfalden til Drukkenskab, tror jeg, det er overordentlig vanskeligt for en Læge at afgive en saadan Attest. Hos mangfoldige Mennesker, som en Læge undersøger, finder han jo Tegn paa, at vedkommende lider af kronisk Alkoholisme. Der findes saadanne Tegn, som for en Læge er tydeligt Bevis for, at vedkommende har nydt mere Spiritus i sit Liv, end han har godt af. Men disse Samfundsborgere have maaske aldrig nogen Sinde overtraadt de borgerlige Love, de ere maaske hele deres Liv meget nyttige Samfundsborgere, indtil de en Gang i Tiden afgaa ved en hæderlig Død. Om saadanne Mennesker kan jo en Læge godt erklære, at de have været Alkoholister; Alkoholismen indvirker meget forskelligt paa Folk.

Der er andre Mennesker, paa hvem Alkoholismen indvirker saaledes, at de overtræde Samfundets Love paa forskellig Maade og gøre adskilligt ondt baade mod sig selv og andre, men hvis de blive underkastede Lægeundersøgelse, vil den vedkommende Læge maaske aldeles ikke kunne opdage noget Spor af, at de lide af Alkoholisme, det er slet ikke sikkert, at Alkoholisme sætter sig bestemte Spor hos disse Personer. Ærede Medlemmer kende alle den bekendte Historie om den gamle Drackenbergs, der blev 145 Aar. Da han i sit hundrede og fem og tyvende Aar var oppe hos Kongen, spurgte denne, hvorledes det kunde gaa til, at han var saa rask, og han svarede, det kom af, at han ikke i de sidste hundrede Aar nogen Sinde var gaaet ædru i Seng. Det er maaske en Anekdote,